

Dat opdringerige AI-overzicht van Google, laten we zelf nadenken

Kelli van der Waals

columnist

7 september 2025

Telkens als ik wat google staat hij daar weer. Als een overenthousiaste pup die zich hijgend bij iedereen aanklampt. Zo'n duif die precies voor je fietswiel gaat lopen en plots niet meer te bewegen is tot een afslag. Een telemarketeer tijdens het avondeten. Dat ding waar je niet om gevraagd hebt, dat zich wurmt tussen jou en wat je zoekt.

Ik heb het over het 'AI-overzicht' dat Google ons opdringt bovenaan de zoekresultaten, zodat je allereerst leest wat Google's kunstmatige intelligentie van andermans informatie heeft gebrouwen. Een schoolse samenvatting en daaronder wat bulletpoints voor wie de volzinnen maar lastig vond.

Sommigen ervaren dat vast als heel handig, voor mij is het een struikelblok op weg naar echte informatie. Die hinderlijke AI-duif is namelijk een grote dombo die eigenlijk maar raadt naar de waarheid op basis van wat hij van anderen heeft gehoord. Vaak raadt hij goed, en hij zal er vast beter in worden, maar ik heb helemaal geen zin hem daarbij te helpen. Bovendien kosten die opgedrongen overzichtjes tonnen extra CO₂-uitstoot en wordt AI hartstikke bevooroordeeld opgevoed. Maar het moet, van Google. En wie kan er werkelijk nog zonder Google?

Waar ik eigenlijk ook nooit zin in heb, is om het over AI te hebben. Het bijhouden van de ontwikkelingen rondom AI is als daytraden (AI-overzicht: 'Daytraden is een actieve handelsstrategie waarbij financiële instrumenten zoals aandelen, crypto of valuta worden gekocht en verkocht binnen dezelfde handelsdag om te profiteren van kleine prijsbewegingen.') De vooruitzichten veranderen continu, en de kans dat je het bij het juiste eind hebt is klein.

Probeer maar eens wat zinnigs te zeggen over AI

Als het niet zo cru was, zou ik moeten lachen om de bedrijven die alvast mensen ontslaan vanwege die vooruitzichten. (Disclaimer van het AI-overzicht: 'AI-reacties kunnen fouten bevatten. Neem voor financieel advies contact op met een professional.')

Probeer maar eens wat zinnigs te zeggen over AI. Als het lukte zou het toch niet te verstaan zijn, er wordt al zoveel gezegd. Roep 'AI!' en mensen kijken nog wel even op, maar daarna verdwijnt het meeste in de ruis, niemand die uiteindelijk nog weet wat je er nou over zei. Jij zelf misschien ook al niet meer.

Beter wachten tot het stof van de goudkoorts is neergedaald. Dan komt AI je waarschijnlijk zelf vertellen hoe het er met 'm voorstaat, met een bedankje voor alle data die we in hem hebben gestopt.

In de tussentijd kunnen we het essay 'I, Human' lezen van schrijfster Margaret Renkl, het stond in februari in de *New York Times*. Daarin heeft zij het ook over die opdringerige robots, die alles wat we schrijven willen aanvullen met 'onwelkome robotwoorden'. Ze herinnert ons: 'We weten wie we zijn door te zoeken naar woorden -- rommelig, onnauwkeurig, onverwacht -- om aan anderen, en onszelf, te vertellen hoe we de wereld zien. De wereld die niemand anders precies op dezelfde manier ziet.'

Uiteindelijk gaat het erom dat we zelf nadenken.